

Nedá mi to, abych nereagoval na jednání obecního zastupitelstva dne 20. února 2013.

Především musím říct, že jsem byl potěšen atmosférou. Očekával jsem daleko bouřlivější jednání, je pochopitelné, že nás všechny to štve a obtěžuje, přesto byla diskuse konstruktivní a většinou pořádaná, rozhodně daleko více než jsem čekal.

Co mě naopak překvapilo byl jednoznačný tlak na okamžité otevření silnice bez ohledu na následky pod rouškou instalace závozy a dojezdu ZZS. Způsob, jakým to bylo některými občany prezentováno, byl dost agresivní a prozrazoval, že veškeré moudré řeči o nutnosti průjezdu sanitních vozů měly jediný účel – odstranění pevných zábran, instalace lehkých, které by byly obratem upraveny a znehodnoceny tak, aby se po komunikaci dalo běžně jezdit, byť by byla opatřena zákazem vjezdu. Osobně si neumím představit, že by nyní, po provedených opatřeních a této diskuzi, někdo rozhodl, že se odstraní návoz a instaluje závora. Pokud by k tomu opravdu došlo a spadl takový šutr, který by někoho zabil, tak doporučuji pozůstalým, aby kontaktovali advokáta, protože možnost soudního vymožení odškodnění pro pozůstalé by byla v řádu milionů velmi vysoká. I když by tam dotyčný jel na zákazu vjezdu, odpovědnost Úřadu, silničářů a kraje by byla dost jednoznačná. Za sebe musím říct, že právě tato diskuze mě přesvědčila o správnosti fyzického znemožnění průjezdu.

Jestli je toto opatření v souladu se zákonem nebo nikoliv, to je věc jiná a záleží na posouzení orgánů činných v trestním řízení, zda zde nedošlo ke spáchání trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby, poškozování cizích práv apod. tím, že je občanům a návštěvníkům obce Vrané nad Vltavou zabráněno v jízdě pod hroutícím se masivem. Oznámení o podezření ze spáchání trestného činu může podat kdokoli, za sebe říkám, že považuji rozhodnutí za správné a proto já nic podávat nebudu.

Ve shodě s ostatními jsem přesvědčen, že sedm let na sanaci masivu (od poslední uzavírky) je i při pověstné české byrokracii velmi luxusní doba, ovšem dopředu umím odpovědět, co mi řekne středočeský hejtman, když se ho na to zeptám: “To já ne, to moji předchůdci.“ To je právě to, co nás ale nejvíc štve. Hejtman Rath rozhazoval z krajského rozpočtu stovky milionů za žákovské jízdné, regulační poplatky apod., desítky, teda pardon sedmičky si strkal do kapes a nyní nám úřad tvrdí, že by musel vzít dvacet milionů ze svého, aby sanoval skálu. Problém je ale v tom, že právě na toto dostává do rozpočtu peníze a pokud s nimi v minulosti špatně hospodařil, nás tím poškodil. Ne že bych si myslel, že s takhle koncipovanou žalobou se dá uspět, ale vzniklé škody neseme my, ne krajští úředníci či správa silnic. A to si ještě evidentně nikdo neuvědomil fakt vyřčený na schůzi ing. Štáblem, že kraj by mohl silnici zcela zrušit. To ticho po jeho slovech bylo doslova hmatatelné a také potom již velmi výrazně opadl zájem o diskuzi.

A pokud bych měl říct, co mě nejvíc zklamalo – úprk všech občanů po skončení diskuze. Na druhý (a poslední) bod jednání zůstal jediný občan, přitom ovšem pokud jde o důležitost, byl tento bod stonásobně důležitější, projednával se totiž obecní rozpočet na rok 2013, což je to nejdůležitější obecní dokument. Z obecního rozpočtu je poznat co obec dělá pro lidi a každý může přijít a říct například: „já chci vyasfaltovat polní ulici, tak to dejte do obecního rozpočtu a udělejte to.“ Žádný z občanů však nevyužil možnost zjistit jaké investice jsou plánovány, proč se neasfaltuje více silnic, kde vezmeme peníze na lávku nebo most přes Vltavu, kdy bude hotová školní jídelna apod. Tak snad někdy příště.

Stanislav Drábek